

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5T/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010003
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121010003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 08. 04. 2022 konajúc samosudcom JUDr. Romanom Reištetterom v trestnej veci obžalovaného S. K., J. XX. XX. XXXX I. J. A., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: S. K. J. XX. XX. XXXX I. J. A., U. V., Š. K. U. V., M. G. M. XX/XX, I.Ň., V. V., V.Ú.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v období od 01. 05. 2007 do súčasnosti si riadne a včas neplní vyživovaciu povinnosť na maloleté deti M. K., J. XX. XX. XXXX M. F. K., J. XX. XX. XXXX, a to napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Meidlingu, Rakúsko, č. k. 2P 108/07v-U-11 zo dňa 21. 09. 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 11. 2007 bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu maloletých detí sumou 150,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť počnúc dňom 01. 05. 2007 do rúk matky detí I. K., J. XX. XX. XXXX, G. K. XX, G. G., čím mu za uvedené obdobie po odrátaní úhrad výživného vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 6 600,- Eur.

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3, § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 04. 01. 2021 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 2Pv 26/18/6601-56 na obvineného S. K. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a obvinenú O. G. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd dňa 08. 04. 2022 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 5T/1/2022 tak, že uznal obvineného za vinného zo spáchania vyššie uvedeného skutku a odsúdil ho podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa trest obvineného podmienene odložil a zároveň podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa určila skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov.

Dňa 03.10.2021 obvinený S. K. podal odpor proti vydanému trestnému rozkazu sp. zn. 5T/1/2021. Uviedol, že nesúhlasí s trestným rozkazom a podmienkou na 24 mesiacov. V období 2007-2017 jeho bývalá manželka s deťmi (S. M. F. K.) žili v Rakúsku. Tam dostávala peniaze od „JUGENDAMT“ na deti, ktoré on neplatil (alimenty). Voči Rakúsku má dlh 38.000,- Eur, ktorý spláca mesačne cca 330,- Eur, preto nerozumie, že je obvinený za dlh, ktorý má v Rakúsku a spláca ho. Odkedy zistil, že jeho bývalá manželka aj s deťmi žije na Slovensku mesačne platí výživné (alimenty).

Hlavné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 08. 04. 2022, pričom sa na ňom zúčastnili obžalovaný a prokurátorka okresnej prokuratúry, poškodená I. K. svoju neprítomnosť ospravedlnila.

Obžalovaný S. K. uviedol, že nežil, keď mu žena nedovolila vidieť jeho deti, mal z toho depresie, stratil prácu, byť, stratil všetko. Nemal z čoho platiť v období rokov 2008, resp. 2009. Od roku 2018 platil každý mesiac Rakúsku a ešte platil 60,- Eur. Ďalej uviedol z 500,- Eur je všetko výživné a dá sa povedať, že z tých 400,- Eur je 300,- Eur výživné a 100,- Eur platí chatu. Chce vyhlásiť bankrot v Rakúsku, od vtedy uhradil asi 1 000,- Eur, takže jeho celková dlžná suma môže byť okolo 29 000,- Eur. Nevie prečo je stíhaný na Slovensku a nie v Rakúsku. Je toho názoru, že má dlh voči Rakúsku, necíti sa byť dlžný ani deťom ani ich matke, dlžný je Rakúsku.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd oboznámil prítomných s listinnými dôkazmi:

- rozhodnutia č. I. 15-21, 37-38
- rodné listy č. I. 22-23
- právna pomoc z Rakúska č. I. 122 a nasl.
- prehľad účtov výživného č. I. 163-165
- správy k osobe č. I. 132-162
- trestné oznámenie z č. I. 1 a nasl.

Obžalovaný S. K. k uvedeným listinným dôkazom uviedol, že nevie čo by som k tomu povedal. Necíti, že by spáchal trestný čin. Dlh spláca v Rakúsku. Nerozumie tomu, prečo má dlh ešte aj na Slovensku, keď ho platí v Rakúsku. Bývalá manželka ho obviňuje, že je jej dlžný, ale ona dostala peniaze. Svojej bývalej žene teraz nie je dlžný nič a starú dlžobu spláca v Rakúsku. O žene nič nevie, nevie kedy prišla na Slovensko, ani od kedy do kedy brala výživné.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

Z odpisu z Registra trestov vyplývalo, že obžalovaný S. K. nemal žiadny záznam. Z priložených listín Potvrdenie školy alebo zariadenia na prípravu na budúce povolanie vyplýva, že maloletá F. K.

navštevovala Súkromnú základnú školu v Banskej Bystrici od 01. 05. 2017 a S. K. v školskom roku 2017/18 navštevoval 8. ročník základnej školy.

Prokurátorka uviedla, že jej vychádza výživné od 01. mája 2007 do 01. 03. 2009, čo vychádza 8. mesiacov po 300eur v roku 2007 + 12. mesiacov v roku 2008 po 300eur +2. mesiacov v roku 2009 po 300,- Eur = 6 600,- Eur, to je suma, ktorú má zaplatiť do rúk poškodenej.

Obžalovaný uviedol, že nesúhlasí s tým, čo uviedla prokurátorka, platil ešte aj v minulosti, keď spolu žili, ale nemá o tom potvrdenie.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené v obžalobe, pretože mal za preukázane, že sa obžalovaný dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Súd v prvom rade skúmal v trestnom konaní otázku viny obžalovaného, pričom mal za to, že táto bola dostatočne preukázaná listinnými dôkazmi ako aj výpoveďou poškodenej, ktorú súd oboznámil a jej doplneniami resp. emailovými podaniami, pričom aj samotný obžalovaný potvrdil vo svojej výpovedi, že v roku 2008 resp. 2009 neplatil výživné z dôvodu, že prišiel o prácu a byt, momentálne spláca dlh na výživnom v Rakúsku a za posledných 7 mesiacov platí riadne výživné, čo súd zhodnotil v porovnaní s vydaným trestným rozkazom zo dňa 02. 02. 2021, keď odsúdenému uložil nižšie tresty odňatia slobody ako ten, o ktorom rozhodol trestným rozkazom. Súd neodročoval hlavné pojednávania za účelom toho, aby obžalovaný splácal dlžné výživné, keďže tento preukázateľne nemá také príjmy, z ktorých by mohol zaplatiť dlžné výživné v dohľadnej dobe, pričom dlh na výživnom dnes predstavuje sumu približne 6.600,- Eur, pričom ide o sumu vypočítanú v zmysle návrhu prokuratúry, ktorý si súd osvojil, pričom obžalovaný dokonca uviedol, že Rakúsku musí ešte zaplatiť sumu približne 29.000,-€, teda možno uviesť, že suma 6.600,-€ je sumou minimálnou pre potreby trestného konania, pričom však súd uvádza, že samotná výška dlžného výživného nemá priamy vplyv na uznanie viny obžalovaného, iba ak na výšku trestu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Súd pri svojich úvahách o výške trestu vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí od 1 roka do 5 rokov. Pretože skutok, ktorý je úmyselným trestným činom (keďže obžalovaný vedome neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci o jej existencii, výške a dni splatnosti mal vedomosť) a obžalovaný ho spáchal podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania, teda po dlhší čas, súd preto nemohol pristúpiť k základnej skutkovej podstate trestného činu a musel použiť prísnejšiu trestnú sadzbu podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona. Súd uložil obžalovanému trest v spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 roka, pretože bral do úvahy aj to, že obžalovaný spláca dlh vzniknutý na výživnom a posledných 7 mesiacov riadne platí výživné, čo zohľadnil tak, že oproti vydanému trestnému rozkazu zo dňa 02.02.2021 znížil obžalovanému trest odňatia slobody o 6 mesiacov.

Súd na základe uvedeného uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, a zároveň obžalovanému uložil skúšobnú dobu 2 roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.